

زباله های مواظبت های صحی

19

درین فصل میخوانید

صفحه

420.....	مشکلات صحی بوجود آمده از زباله های مواظبت های صحی
421.....	داستان: سرگذشت سانگو.....
423.....	مشکل سوزاندن زباله ها.....
424.....	جلوگیری از اضرار زباله های مواظبت های صحی
425.....	کاهش زباله ها.....
426.....	جدا سازی زباله ها.....
427.....	نگهداری وانتقال زباله ها.....
427.....	جلوگیری از واردشدن صدمات در هنگام کار با زباله ها.....
428.....	غیر متنن ساختن.....
429.....	غیر متنن ساختن بوسیله مواد کیمیاوی.....
430.....	غیر متنن ساختن بوسیله Bleach.....
432.....	غیر متنن ساختن بوسیله حرارت.....
434.....	جمع آوری و از بین بردن اشیای نوک تیز.....
436.....	ازبین بردن زباله های انتانی.....
437.....	پروگرام های معافیتی.....
438.....	دفن کردن زباله های مواظبت های صحی
440.....	جایجا کردن زباله های کیمیاوی بصورت محفوظ.....
443.....	فعالیت: بررسی زباله های مواظبت های صحی.....
447.....	راه حل های جامعه

زباله های مواظبت های صحی

کارکنان صحی تلاش اعظمی خود را مبذول میدارند تا مردم را صحتمند نگهدارند. اما اگر با زباله های بوجود آمده از برنامه های مواظبت های صحی بدرستی برخورد صورت نگیرد، به آسانی می توانند امراض را به کارکنان صحی و جامعه اطراف آن منتقل نمایند.

زباله های مواظبت های صحی می توانند از کلینیک ها، شفاخانه ها، لابراتوارها، بانک های خون، کلینیک های دندان، مراکز ولادت دهی و شفاخانه های حیوانی به جا بمانند. اینها میتواند شامل برنامه های واکسیناسیون (که بنام کمپاین های معافیتی یادمیگردند)، مأموریت های کمکهای عاجل طبی و زباله های بوجود آمده از مواظبت مریضان در منزل نیز باشد. اکثر زباله های بوجود آمده از مواظبت های صحی، زباله های معمولی اند مثل: کاغذ، کارتن و غذاهای پسمانده. اما بعضی زباله های مواظبت های صحی با قطرات خون و مایعات بدن مریضان ملوث اند که شاید حامل میکروب های مرضی بوده و به آسانی سبب انتشار امراض شوند. سوزن های استفاده شده و سایر وسایل تیز و برنده بسادگی سبب بوجود آمدن جراحت شده و خطرناک اند. عده دیگری از زباله های مواظبت های صحی، از قبیل پلاستیک ها، حاوی مواد توکسیک کیمیاوی اند. زمانیکه زباله های حاوی مواد زهری و میکروبی با سایر زباله های معمولی یکجا شود برای تمام کسانی که با زباله ها سرو کار دارند ایجاد خطر مینماید. به همین دلیل عملیه جدا سازی زباله ها بسیار مهم است. برای از بین بردن ضایعات و زباله های مواظبت های صحی از همان اساساتی پیروی میشود که برای جمع آوری و دورکردن دیگر زباله های جامد استفاده میشود. (مراجعه به فصل 18). اما زباله های آلوده باید هم تعقیم و هم از بین بردن شان به طریقی صورت گیرد که کدام خطری را برای جامعه و محیط اطراف فراهم نسازد.

مشکلات صحی بوجود آمده از زباله های مواظبت های صحی

هر نوع زباله اگر بصورت دقیق جابجا نشود، میتواند مشکلات صحی را بوجود آورد. اما زباله های مواظبت های صحی میتواند مشکلات خاص ایرا نیز بوجود آورد مانند:

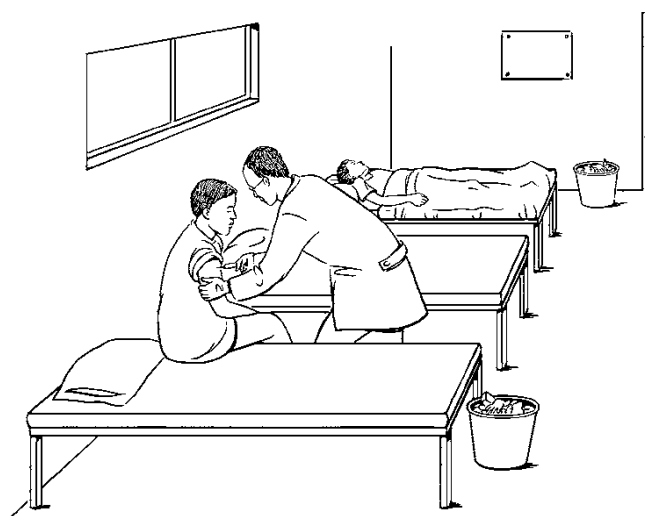
- اشیای نوک تیز و سوزن ها میتوانند سبب انتقال امراض ذیل گردند: هیپاتیت B، هیپاتیت C، تیتانوس، HIV/AIDS و سایر انتانات جلدی.
- آلرژی ها، بخارات جلدی، سوزش چشم ها، آستما و دیگر مشکلات تنفسی از سبب انشاق مواد تعقیم کننده ها، شوینده ها، دوا ها و مواد لابراتواری می تواند بوجود آید.
- **مقاومت در مقابل انتی بیوتیک ها.** اشخاص ایکه با انتی بیوتیک ها بصورت دوامدار سروکار دارند، ممکن در مقابل آن دواها مقاوم شده و برایشان مؤثریت نداشته باشد.
- رهایی مواد کیمیایی و زهری خطرناک در طبیعت از قبیل سوزاندن Dioxin ها ممکن سبب بوجود آمدن سرطانها ومشکلات تنفسی گردد.

اشخاص ایکه در بالاترین حد خطر متضرر شدن از سبب زباله های مواظبت های صحی را دارند عبارت اند از:

اشخاصی که در جاهای نزدیک به محل دفن یا محل حریق زباله های مواظبت های صحی زندگی میکنند.

افرادی که این زباله ها را از مراکز صحی پاک مینمایند، یا کسانی که زباله ها را از محلات انبار شده جمع آوری نموده، بازیابی مینمایند و یا بفروس میرسانند.

کارکنان و مریضان موجود در مراکز صحی.

سرگذشت سانگو

سانگو در قریه کوچکی در کشور هند به دنیا آمد. بعد از سال ها زندگی سخت در روستا در اثر خشکسالی ها و پایین افتادن سطح محصولات، وی به همراه مادر و برادر کوچکش برای جستجوی زندگی بهتر به شهر مهاجرت نمود. آنها در یک تپه نزدیک انبار زباله ساکن شدند. وی از اطفال دیگر یاد گرفت که چگونه با استفاده از جمع آوری زباله ها و فروش آنها پول پیدا کند. وی هر روز قبل از مکتب رفتن مقداری پلاستیک، بوتل های شکسته و دیگر اشیاء را جمع کرده و میفروخت. پول بدست آمده را بعد از مکتب صرف خرید نان چاشت و چای داغ میکرد.

زندگی در شهر خیلی ها سخت بود، مادر سانگو مجبور بود هر روز در یک محل دور بیرون از خانه به کار بپردازد. بهمین خاطر وی مجبور شد تا درخانه مانده و از برادر کوچکتر خود مراقبت نماید، و در نتیجه از رفتن به مکتب بازماند. او هر روز برای چندین ساعت در زباله ها برای یافتن اشیای قابل فروش وقت خود را صرف میکرد، درحالیکه برادرش در پشتش بسته بود.

گاهی آنها در میان زباله ها به بنداز های خون آلود، سوزن ها و دیگر زباله های مواظبت های صبحی برخورد میکردند که با دیگر اشغال ها مخلوط بودند. کفش هایش آنقدر ضخیم نبود که بتواند او را در مقابل اشیای نوک تیز محافظه کند. شیشه های شکسته و فلزات زنگ زده و کثیف گاهی سبب ایجاد زخم ها و بریدگی ها در پا و زانو هایش میگردد. بالاخره هم روزی یک سرنج بصورت مستقیم کفش سانگو را پاره کرده و به پایش خلید. بزودی سانگو مریض گردید: تب بلند ، خستگی و گلوئی متورم و دردناک.

سانگو بعد از چند هفته احساس بهبودی نمود. اما چند ماه بعد تر دوباره مریض گردید. همیشه احساس خستگی نموده، دایم به حالت تب بود و احساس تلخی در دهن داشت. اشتهايش را سرانجام از دست داده و هر روز لاغرتر میشد. گرچه مادر و اقوامش زیاد نگران شده بودند اما پولی نداشتند تا وی را به جایی برسانند. بالاخره مادرش مجبور شد تا از اقوامش پول قرض نموده و طفلش را به مرکز صبحی ببرد. داکتر مرکز صبحی از مریض تاریخچه اخذ نموده و به شکایاتش گوش فراداد. مریض را معاینه کرده و از او خون برای معاینه گرفت.

فردای آنروز بعد از مراجعت به مرکز صبحی مادرش فهمید شد که سانگو به ایدز مبتلا گردیده است. وی شدیداً به دوا ضرورت داشت اما فامیلش نمی توانستند که مخارج آنرا تأمین کنند یا وی را به جایی ببرند تا به وی رسیدگی گردد. با اندوهی کمرشکن مادر سانگو وی را به خانه باز گرداند. وی در بستر آرمید در حالیکه همه میدانستند که دیگر بازگشتی در کار نیست. چند ماه بعد سانگو در اثر مرضی که عاید حالش شده بود وفات یافت.

چرا سانگو وفات یافت؟

دلیل مرگ وی پا گذاشتن روی سرنج آلوده به HIV بود. مشکلات محیطی که سبب مرگ این طفل شدند: سیستم ضعیف جمع آوری زباله های مواظبت های صحی، به علاوه یک مشکل اجتماعی (فقر).

چی چیز می توانست باعث پیشگیری از مرگ سانگو گردد؟

بخاطریکه تعداد زیادی از مشکلات اجتماعی سبب بوجود آمدن فقر گردیده است، از بین بردن آن کار مشکلی خواهد بود. سوالات ذیل بعضی از این مشکلات را بیان میکند:

- چرا سانگو در مکتب نبود؟
 - چرا وی مجبور بود تا زباله ها را جمع کرده تا بدینوسیله پول بدست آورد؟
 - چرا کفش های خوبی نداشت تا وی را محافظه نماید؟
 - چرا نتوانست دوا و مراقبت های طبی برای خود فراهم آورد؟
- کفش های نازک، عدم استطاعت مالی برای بدست آوردن دوا و مواظبت های طبی، احتیاج زیاد به تأمین مخارج، همراه با سوءتغذی جزئی از فقر موجود بوده و قسمأً به سوال های فوق جواب میدهد. یافتن جوابهای مناسب به مشکلات فوق نیازمند زمان طولانیست.

زباله های مواظبت های صحی ممکن
تعداد زیادی از مردم را زیانمند کنند، علی
الخصوص آنها بیکه استطاعت مراجعه به مراکز
صحی را ندارند

مشکلات محیطی، ممکن بتواند در کوتاه مدت حل گردد. میتوانیم با پرسیدن این سوالات شروع کنیم:

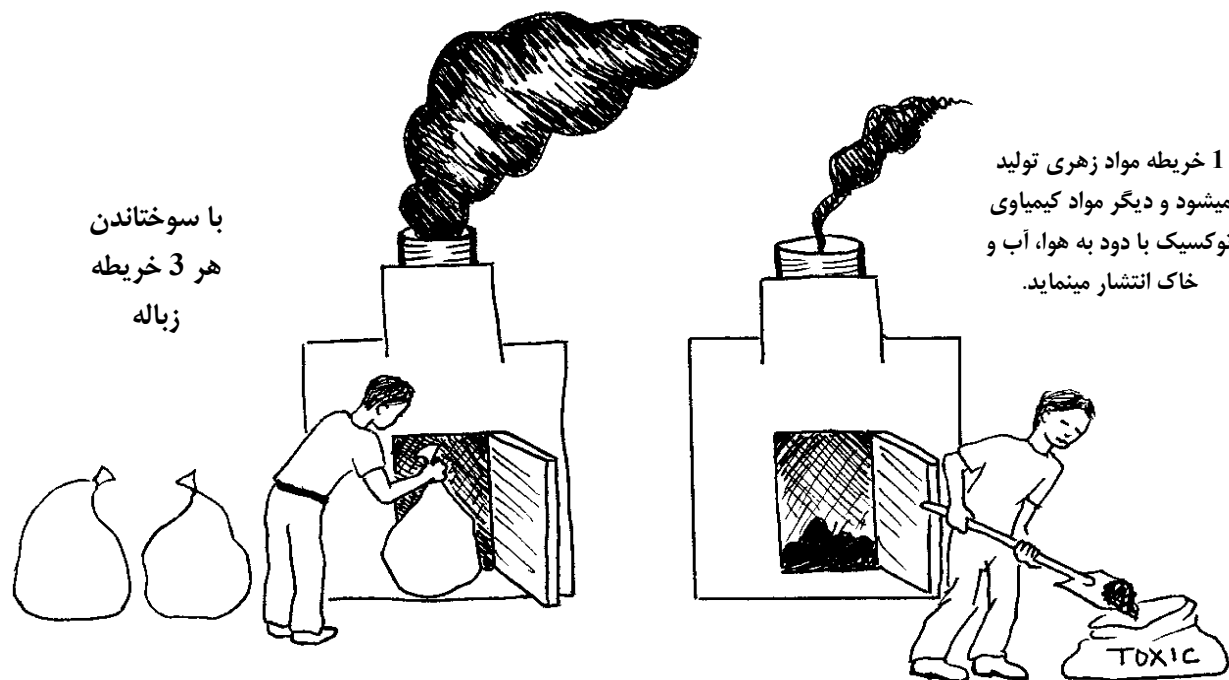
- چرا زباله های مواظبت های صحی به همراه آشغال های دیگری مخلوط شدند که قابلیت بازیابی و استفاده را داشتند؟
- چرا این مقدار زیاد زباله ها در فضای آزاد رها شدند، بعوض آنکه در محیطی امن جمع آوری گردند؟

مدیریت مسؤولانه این زباله ها میتواند باعث بهبود زندگی همگانی گردد، بالخصوص برای کسانی که مجبور شده اند در این محیط های خراب زندگی کنند.

مشکل سوزاندن زباله ها

برای از بین بردن زباله های مواظبت های صحی و میکروب ها ایرا که انتقال میدهند، بسیاری از کلینیک ها و شفاخانه ها از داش ها یا Incinerator ها برای سوزاندن شان استفاده میکنند. از بین بردن زباله ها و مواد اضافی بدین طریق آسان بنظر میخورد، چراکه انواع مختلفی از زباله ها را به سادگی در داخل آن انداخته و از بین میبریم. اما سوزاندن زباله ها به این طریق میتواند مشکلات زیادتتری را ایجاد میکند بجای اینکه مشکل را حل نماید.

سوزاندن ضایعات به این روش، چه در فضای آزاد و یا در داش ها (Incinerator ها) ، سبب آزاد شدن مواد زهری در فضا به شکل دود، و یا در آب و محیط به صورت بقایای زهری میگردد. زباله ها ایکه در ترکیب خود سیماب ، سرب و دیگر فلزات ثقیله را دارند بعد از سوزاندن شان این مواد را در محیط از خود باقی میگذارند.

پلاستیک ها ایکه در ترکیب سیت های سیروم، خریطه های خون وتیوب ها بکار میروند، در صورت سوزاندن سبب آزاد شدن مواد توکسیک خطرناکی از قبیل Dioxin و Furan ها میشود. این مواد نه رنگ دارند نه بوی و نه طعم، که سبب سرطان ها و عقامت هم در مردان وهم در زنان شده و میتوانند مشکلات جدی دیگری را نیز بوجود آورند.

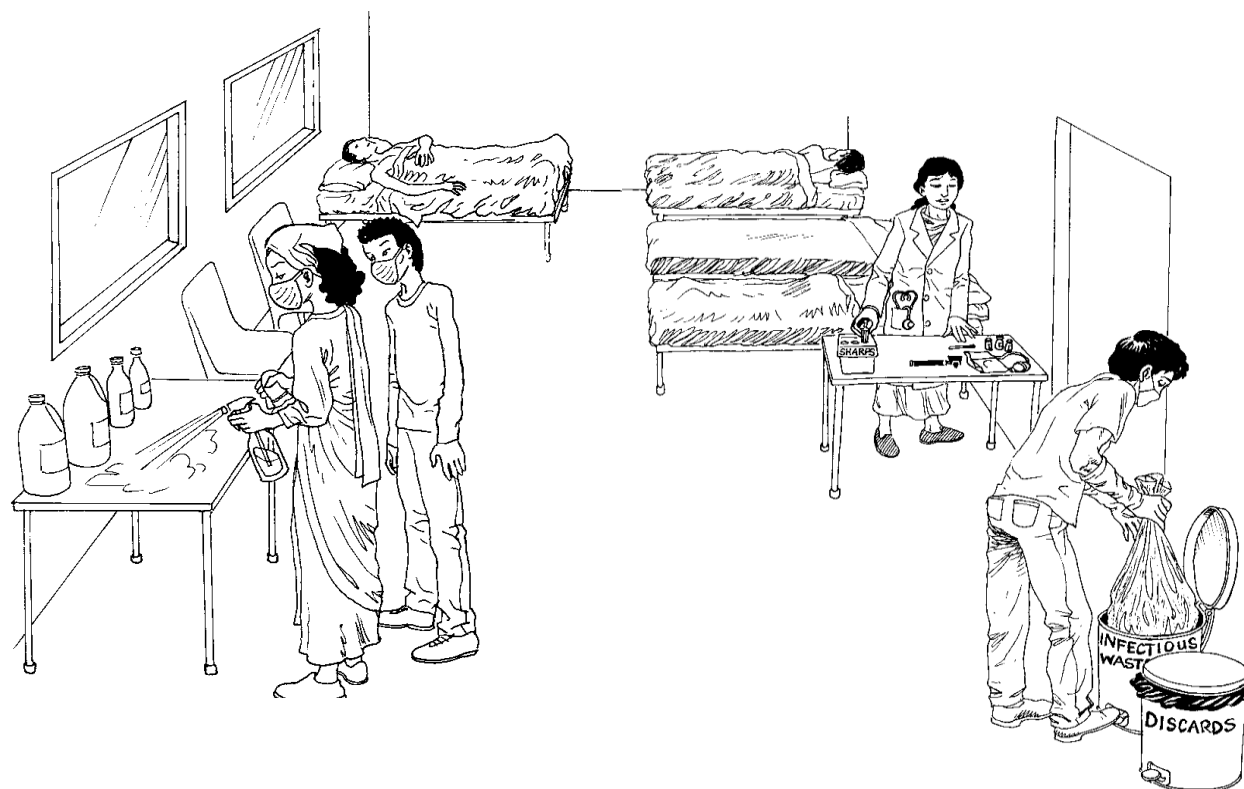
گاهی هم زباله ها یا حرارت کافی نمی بینند یا مدت کافی نمی سوزند که کاملاً از بین بروند. بعضی وقت ها هم ممکن است یک داش یا Incinerator برای سوزاندن ضایعات واکسین ها طراحی شده باشد، اما در اخیر برای سوزاندن دواها، آفت کش ها و سایر مواد توکسیک از آنها استفاده میشوند که ممکن موثر نباشند.

اغلباً، به عنوان نخستین قدمه برای از بین بردن این مواد، این زباله ها از موادیکه قابل بازیابی اند جدا کرده و بعداً اشیایکه ممکن است حاوی میکروب های مرضی باشد معقم ساخته شوند. استفاده از روش های جایگزین به عوض داش یا انسینراتور میتواند به سوگند کارکنان صحی (ضرر نرسانید) حتی در یک وظیفه مشکل که جابجا نمودن زباله ها و مواد زاید میباشد، جامه عمل بپوشاند.

وقایه از اضرار زباله های مواظبت های صحی

چی در یک پسته کوچک صحی، کلینیک بزرگ و یا در خانه، با وسایل و زباله های مواظبت های صحی باید بصورت درست برخورد صورت گرفته و بصورت محفوظ مدیریت گردند تا از ضرر جلوگیری بعمل آید.

- کاهش در مقدار زباله های بوجود آمده بوسیله انتخاب دقیق وسایل طبی
- جداکردن زباله ها و مواد زاید در جاییکه تولید میشوند.
- معقم نمودن ضایعاتی که حاوی اجرام مرضی اند
- بیخطر کردن هرچه بیشتر این زباله ها تا حد ممکن، تا کمتر خطرناک باشند.
- ذخیره و انتقال محفوظ این زباله های و مواد زاید.
- دورکردن زباله های مواظبت های صحی به طرقی که کمترین امکان خطر را داشته باشد.
- تعلیم دهی عموم مردم در مورد روش های مدیریت صحیح زباله های طبی.

بدون توجه به روش هاییکه ممکن است کلینیک ، مرکز صحی یا شفاخانه شما استفاده کند، مطمئن شوید همه کسانیکه در بخش جمع آوری و از بین بردن زباله ها کار میکنند، علی الخصوص تازه واردان، بدانند که چگونه با این مواد کار نموده و به چه صورت و چگونه آنرا مدیریت کنند. بعضی اوقات، ممکن است عده ای با نظریات تازه و کار آمدی بیابند که جریان کار را ساده تر و امن تر برای همه نماید. حتی بعضی از کلینیک ها تیم مخصوصی برای مدیریت و جمع آوری زباله های خود دارند (نگاه به صفحات 443 تا به 446).

کاهش دادن زباله ها

استفاده کمتر از وسایل ایکه حاوی مواد مضر اند، باعث تولید کمتر زباله های مضر از مواظبت های صحت میگردد. هنگام انتخاب مواد در کلینیک خود، فکر کنید که چه نوع زباله را بوجو خواهد آورد، چقدر این زباله های ایجاد ضرر خواهند کرد و چگونه زباله های جابجا و دفع خواهد شد.

برای کاهش دادن مقدار زباله های مضر:

- در صورتیکه با اطمینان میتوانید از وسایل و موادی استفاده کنید که چندین مرتبه میتوانند استفاده گردند از مواد یکبار مصرف استفاده نکنید. (سرنج ها و سوزن ها ازین قاعده مستثنی اند، مراجعه شود به صفحه 434)
- استفاده از ترمامیتر های بدون سیماب اگر در دسترس باشند. این حرارت سنج ها قیمتی تر اند ولی بادوام تر و کمتر خطرناک اند.
- بیشتر از مقدار ضرورت ادویه نخرید و فقط در صورت ضرورت از آنها استفاده کنید.
- از تابلیت ها بجای ادویه زرقی استفاده کنید.
- تا حد امکان از مواد غیر پلاستیکی استفاده کنید.
- از مواد کمتر توکسیک برای نظافت و تعقیم استفاده کنید، تا جا ایکه ممکن است.
- از سیت های سیروم ، خریطه های خون وتیوب ها ای استفاده نمایید که در ساخت آنها PVC بکار نرفته باشد. این وسایل ارزانتر و امن تر اند، و برای جامعه و مریضان گزینه های بهتری اند.

جداسازی زباله ها :

جداسازی زباله ها از یکدیگر در جاییکه تولید میشوند، یکی دیگر از قدمه های مهم مدیریت زباله های مواظبت های صحت است.

جداسازی زباله ها خطر را بطور قابل ملاحظه ای برای کسانی که در این مراکز کار میکنند، یا به جمع آوری، بازیابی وفروش این مواد مشغول اند، کاهش میدهد. جداسازی همچنان مقدار موادی را که باید دفن و یا معقم نمود، نیز کاهش داده و از نظر اقتصادی نیز بیشتر مقرون به صرفه است.

بازمانده های غذایی را که در کلینیک ها تولید میشوند میتوان بعنوان کود زراعتی در باغها استفاده نمود.

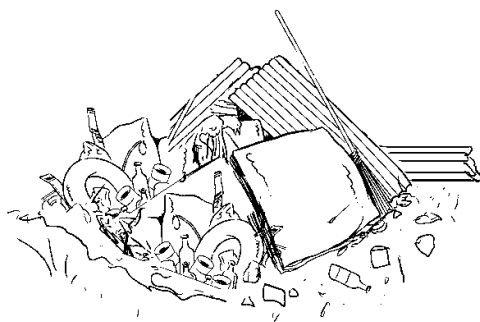
شیت های یکبار مصرف پلاستیکی جدید ما را امتحان کنید.

آیا کلینیک ما به این چیز واقعا نیاز دارد؟!

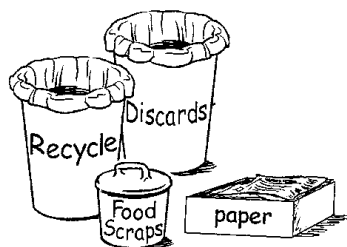
جداسازی زباله ها در زباله دانی با رنگ های مختلف

بسیاری از مراکز صحی زباله های خود را در داخل زباله دانی هائی با رنگ های متفاوت، و در جاها ایکه این مواد تولید میشوند، جدا سازی میکنند. برای مؤثر بودن این پروسه، هرکس در داخل مرکز صحی باید بداند که کدام رنگ زباله دانی برای کدام نوع زباله در نظر گرفته شده است و بهمان منظور استفاده نماید. کشورهای مختلف از رنگ های متفاوت برای این نوع سطل ها استفاده میکنند. طورمثال در تعدادی از کشور ها رنگ سرخ به معنی (خطرناک) است. به همین خاطر مواد با خطر خیلی بالا، از قبیل: سوزن ها، دیگر اشیای نوک تیز و برنده، مواد توکسیک و سایر مواد خیلی مضر با فیته، علامه ویا رسامی سرخ نشانی میشوند.

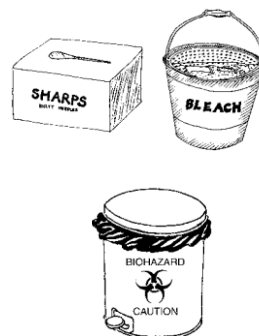
بیشتر از نیمی از زباله ها ایکه در مراکز صحی تولید میشوند مانند آشغالهای معمولی خانگی اند: کاغذ، کارتن ها، بوتل، قوطی ها و بقایای مواد آشپزخانه. اگر این آشغالها از دیگران جدا شوند، خیلی آسانتر میشود مواد مضر تر را بدرستی مدیریت کرد.

زباله های عادی در بین سطل ها وظروف عادی گذاشته شده، تا حتی الامکان بازیابی شوند، یا به کود زراعتی تبدیل گردیده و استفاده شوند.

زباله ها وضایعات خطرناک باید از سایر آشغال های جدا شده و بصورت دیگری با آنها برخورد شود (به چارت صفحه 436 نظر کنید).

این ظروف یا سطل ها باید دارای خصوصیات ذیل باشند:

- نزدیک به محل تولید زباله باشند.
- واضحاً باید با رنگ یا سمبول نشانی شده باشد.
- به اندازه کافی مستحکم بوده تا در مقابل صدمات مقاومت کنند.
- بدون آنکه خطر نشت یا شکسته شدن درمیان باشد، به آسانی بسته شده و انتقال یابند.
- آنقدر بزرگ باشد که بعد از جمع آوری کامل زباله های یک روز، به اندازه 3/4 ظرفیت آن بیشتر پر نگردند.

بهتر آنست که از ظروف و خریطه های یکرنگ برای زباله های معین استفاده شود. در صورتیکه امکان آن نباشد، آنها را با قلم یا پلاستر رنگه نشانی کنید. همیشه استفاده از یک رنگ برای کارگران ایکه خوانده نمیتوانند- حتی برای کسانی که خوانده میتوانند- کمک میکند تا بخاطر داشته باشند که کدام ظرف برای زباله های معمولی است و کدام ظرف برای زباله های مضر میباشد.

ذخیره و انتقال زباله ها

زباله های مواظبت های صحی باید با احتیاط ذخیره گردد تا زمانیکه بتواند بصورت محفوظ به محل دفع نهائی انتقال گردد. ظروف جمع آوری زباله های مواظبت های صحی باید همیشه در محل تولید زباله ها و محل ایکه زباله ها ضد عفونی میگردند گذاشته شود، هیچگاه در دهلیز ها، سالون های انتظار، تشناب و سایر جاهاییکه ممکن است مردم آنها را پراکنده نمایند یا با زباله های عادی مخلوط کنند گذاشته نشود.

زمانیکه $3/4$ حصه ظرفیت این ظروف و خریطه ها پر شد، آنها را بسته و محکم نمایید تا بیشتر زباله در آن انداخته نشود. زباله دانی های که به اندازه $3/4$ پر شوند امکان کمتر دارند که محتویات شان هنگام انتقال پراکنده شده و یا پاره شوند و به این ترتیب چانس مجروح شدن شخص ایکه آنها را انتقال میدهد، بسیار کاهش مییابد. هیچگاه سوزن ها و دیگر اشیای برنده و نوک تیز را در خریطه ها نیاندازید (نگاه شود به صفحه 434). هرگاه یک خریطه سوراخ یا پاره شود،

آنها را در داخل خریطه دیگری قرار بدهید. خریطه های پر شده را بعد از بسته و محکم کردن آن در یک اتاق بسته نگهدارید تا زمانیکه انتقال داده شوند. همچنان این محل باید محفوظ و قفل باشد تا کسانیکه به فروش زباله ها و اشیای کهنه مصروف اند به آن دسترسی پیدا نکنند. زباله های مواظبت های صحی فقط برای مدتی کوتاهی میتوانند بصورت مطمئن نگهداری شوند و خیلی زود تخریب شده و بوی بدی از آنها متصاعد میگردد، و به آسانی میتوانند امراض را ازین طریق انتقال دهند. بهترین شکل آنست که این مواد بصورت روزانه تخلیه گردند. به هیچ صورت بیشتر از 3 روز نگهداری نشود. در صورتیکه بیش از این انتظار کشیده باشید بینی شما (حس شامه) شما را آگاه خواهد ساخت.

از وسایلی استفاده کنید که به آسانی بسته ها را انتقال داده و دارای کناره های تیز نباشد تا سبب صدمه زدن به شما و یا بسته های زباله نگردند و به آسانی پاک گردیده بتوانند.

جلوگیری از ضرر در هنگام کار با زباله ها:

- پوشیدن یک لباس محافظتی برای کاهش خطر از سبب سوزن های و اشیای نوک تیز، وسایل ملوث به اجرام مرضی، جلوگیری از ریختن قطرات خون، دیگر مایعات بدن و مواد کیمیایی.
- جابجایی و انداختن سوزنها و وسایل نوک تیز بصورت فوری بعد از استفاده از آنها در داخل بخش مخصوص وسایل نوک تیز و برنده. از انداختن اشیای تیز داخل خریطه ها و با یکجا کردن با دیگر زباله ها عادی خودداری کنید.
- شستن دست ها بعد از کار با زباله ها، و همچنان قبل و بعد از معاینه هر مریض.
- هیچگاه یک سوزن را بدون سرپوش حمل نکنید.
- به هیچ صورت اجازه ندهید که زباله ها با جلد در تماس شوند. در صورتیکه از لباس محافظتی عبور نمایند، به صورت فوری لباس را از بدن خود کشیده و تمام بدن تانرا با آب و صابون فراوان شستشو نمایید.
- لباس های محافظتی تا هنگامی حفاظت میکنند که خود پاک اند. بعد از هر بار استفاده از آنها یا در اخیر شفت کاری لباس ها را بشمول دستکش ها، پیشبند، عینک ها و ماسک ها شسته و ضد عفونی سازید (صفحه 428). به این شکل شما از کسیکه بعدا ممکن ازین وسایل استفاده کند نیز مواظبت کرده اید.
- اگر جاییکه کار میکنید دارای وسایل محافظتی نباشد، از وسایل دست داشته برای این منظور استفاده کنید. برای مثال: از خریطه های که برای جمع آوری آشغال استفاده میشود بمنظور ساخت پیشبند ها، پتلون، ماسک و یا کلاه و غیره کار بگیرید. این حالت بهتر از نداشتن هیچگونه وسیله محافظتی است.

ضد عفونی ساختن زباله ها

ضد عفونی ساختن یا غیر منتن سازی عبارت از: از بین بردن میکروب هاییکه سبب امراض انتانی میگرددند. زباله های طبی تا حد ممکن باید در جاییکه تولید میگرددند، معقم گردند. عام ترین روش هاییکه برای ضد عفونی سازی بکار میرود عبارتند از: استفاده از مواد کیمیای (مثل محلول کلورین، هایدروجن پراوکساید و دیگر مواد) و حرارت (بخار دادن ، اوتوکلف، مایکروویف ویا جوش دادن عادی).

بعد از ضد عفونی کردن زباله ها، آنها را میتوان محفوظانه دفن کرد.

ضد عفونی کردن و تعقیم چیست؟

بعضی از منابع طبی از تعقیم یا Sterilization ترجیحا بجای ضد عفونی کردن یا Disinfection استفاده میکنند. این دولغت عین معنی را نمی دهند در حالیکه اکثر مردم این دو را باهم اشتباه میکنند.

تعقیم یا Sterilization عبارت از کشتن تمام میکروب های مرضی میباشد. این یک عملیه بسیار مشکل است.

ضد عفونی کردن یا Disinfection بمعنی کشتن مقدار کافی از میکروب ها است که درینصورت از انتشار میکروب ها جلوگیری بعمل میاید.

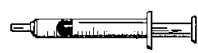
بسیاری افراد تعقیم را برای پاک سازی کامل وسایل طبی از میکروب ها استفاده مینمایند، در حالیکه ضد عفونی یا غیر منتن ساختن را زمانیکه در مورد پاک کردن کف اتاق و سایر سطوح با پاک کننده های ضد میکروبی صحبت مینمایند بکار میبرند. اما ضد عفونی کردن مراحل و سطوح مختلفی دارد.

در این کتاب در هنگام استفاده از لغت ضد عفونی یا غیر منتن ساختن منظور "سطح بلند غیر منتن سازی" یعنی از بین تقریبا تمام اجرام مرضی است. بهمین خاطر لغت ضد عفونی برای تمام روش های تذکر داده شده درین کتاب استفاده شده است.

کدام زباله ها بای ضد عفونی شوند؟

تمام مواد موجود در مرکز صحی که با قطرات خون ، مایعات بدن و مواد غایطه ملوث شده باشد، ویا در تماس نزدیک شخصی قرار داشته که حامل یک مرض ساری است، نیاز به آن دارد تا برای جلوگیری از انتقال امراض ضد عفونی گردد.

زباله ها ایکه به ضد عفونی شدن ضرورت دارند

- سوزن ها و اشیای تیز استفاده شده
- خون و مایعات بدن
- بندازها و سواب هاییکه حاوی مایعات بدن اند
- وسایل دیگریکه باخون ، مواد غایطه و مایعات بدن آلوده اند.
- مواد غایطه مریضان ساری (مثل کولرا)
- لباس خواب و زیر تنبانی همه اشخاص

زباله هاییکه به ضد عفونی شدن ضرورت

ندارند

- اعضای بدن
- آبیکه در تعقیم وشستشو بکار رفته
- مواد کیمیای بجا مانده از تعقیم سازی
- پاک کاری ولا براتوارها
- ضایعات غذایی
- هرگونه اشیاییکه با خون و مایعات بدن ملوث نیستند (کارت بوردها، کاغذ، پلاستیک، شیشه و فلز)

غیر عفونی ساختن بوسیله مواد کیمیای

همه مواد کیمیای که در ضد عفونی سازی بکار میروند، می توانند خود مضر باشند و باید در وقت استفاده دقت زیادی شود. بعضی از مواد کیمیای معمول عبارتند از: هایدروجن پراوکساید (6٪)، محلول کلورین، ایتانول (70٪) و ایزوپروپایل الکول (70 تا 90٪).

بسیاری از محصولات معمول نظافتی و ضد عفونی کننده در ترکیب خود گلو تاریل الدیهاید و یا فورم الدیهاید دارند. تماس منظم با مواد متذکره میتواند سبب سرطان گردد. از استفاده از اینگونه مواد جدا خود داری بعمل آید. (مراجعه شود به صفحات 430 تا 432 برای آشنایی با راه های استفاده از مواد کیمیای بهتر، و صفحه 440 برای دور کردن این مواد کیمیای). بسیاری از مراکز صحی از خطوط راهنمای ذیل در هنگام بکارگیری مواد کیمیای استفاده میکنند:

- استفاده از مواد ضد عفونی کننده در فضاهای باز، و یا در جا ای که به خوبی تهویه شده باشد و مجهز به پکه های تصفیه کن هوا باشد.
- استفاده فقط مقدار لازم از مواد برای ضد عفونی نه مقدار بسیار زیاد.
- استفاده از دستکش، عینک محافظتی، لباس و ماسک های محافظتی تا جلد، چشم ها و طرق تنفسی شما در زمان استفاده و جابجائی مواد کیمیای به درستی محافظه شده بتواند. (نگاه کنید به ضمیمه الف)
- نگهداری مواد کیمیای ضد عفونی کننده در داخل بسته های خاص مربوط به آن و نوشتن معلومات مربوط به آن در روی ظرف. هیچگاه از این بسته ها و ظروف به منظور دیگری استفاده نکنید.
- هرگز این مواد را داخل سطل آب، ظروف و بوتل ها ای که ممکن است برای نوشیدن یا نگهداری غذا استفاده گردد، نگهداری یا مخلوط ننمایید.
- ظروف و بسته های مواد کیمیای ضد عفونی را کاملاً سربسته و محفوظ در حالیکه راسته گذاشته شده است ذخیره نمایید. آنها منظم بررسی کنید تا کدام شکستگی، پاره شدگی یا نقاط ضعیف نداشته باشد.

زباله ها ای که احتیاج به ضد عفونی شدن با مواد کیمیای ندارند

اکثر اوقات فکر میشود که اعضای بدن نیز باید بوسیله مواد کیمیای ضد عفونی گردند. اما اعضای بدن، از قبیل **پلاستنا** (جفت نوزاد) و جیل سروی، به آسانی از طریق دفن آنها در عمق زمین از بین برده شده میتوانند. برای یک عده از مردم زیر خاک دفن کردن پلاستنا جزئی از مراسم مذهبی است. اگر این کار بصورت محفوظ صورت گیرد، راه خوبی برای محافظه جامعه از میکروب ها ایست که ممکن است در پلاستنا و یا سایر اعضای وجود رشد کرده و سبب انتقال امراض گردند. (نگاه شود به صفحات 436 تا 440 در مورد روش های بی خطر از بین بردن زباله ها).

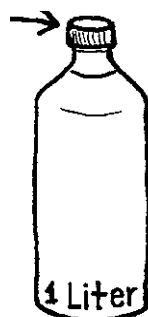
غیر عفونی کردن با مواد کیمیای کم خطرتر

بعضی از مراکز صحی از موادی استفاده میکنند که در ترکیب خود مواد خطرناک کیمیای دارند، مثل: گلو تاریل الدیهاید. (نگاه شود به صفحه 440). اما سطوح اطاق و اشیاء را در مراکز صحی میتوان با محصولات کم خطر تر و ارزاتری نیز به آسانی پاک و بدون میکروب ساخت. آب گرم و صابون یک روش خوبی برای پاک کردن روزانه کف اطاق ها، دیوار ها و فرنیچر داخل مرکز صحی میباشد.

در ساحتیکه مریضان انتانی در حال انتظار اند یا تداوی

میشوند، بهتر است از غیر عفونی کننده های قویتری برای پاک سازی وسایل و جلوگیری از انتقال امراض استفاده نمود. مایع هایدروجن پراوکساید که در ترکیب خود دارای روغن نارنج و دیگر روغن های طبیعی است، برای پاک کردن کف اطاق و سطوح دیگر مناسب است. این ترکیب برای صحت مضر نبوده و برای استفاده از آن کدام ممانعت خاصی وجود ندارد. البته یک محلول دیگری نیز میتوان با استفاده از هایدروجن پراوکساید و سرکه تهیه نمود.

چگونه یک محلول بی خطر غیر عفونی کننده بسازیم؟

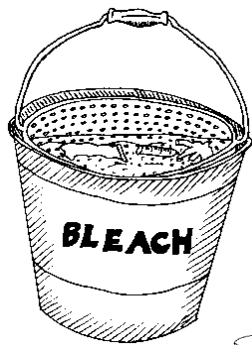

مقدار مساوی از سرکه و هایدروجن پراوکساید را با هم مخلوط نمایید. (شکل 3٪ پراوکساید معمول تراست اما نوع 6٪ بهتر است). به هر پیمانه میتوانید این محلول را تهیه کنید اما بهتر آنست که بمقدار مورد ضرورت یک روز باشد. این ترکیب را در یک بسته یا بوتل سر بسته نگهداری کنید. مقداری از این مخلوط را بالای واپیر تکه ای ریخته وبا آن بصورت محکم کف مورد نظر خود را بشوئید. بهترین جاهای مورد استفاده از این ترکیب عبارتند از: سطح میز، پایه های تخت خواب و دیگر سطوح.

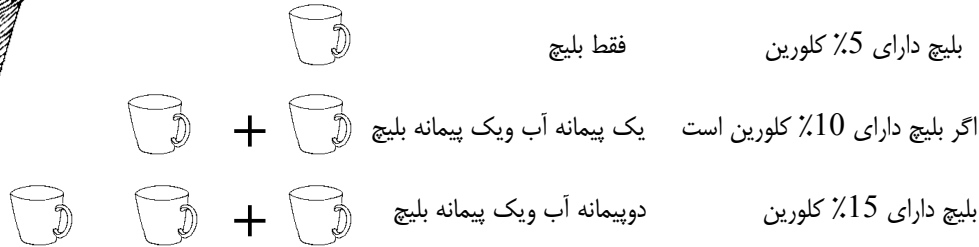
معقم سازی بوسیله محلول Bleach (کلورین)

بعضی از مراکز صحی از محلول بلیچ برای غیر عفونی سازی دیوارها، کف اطاق ها و میزها استفاده میکنند. اهتمامات جدی در هنگام استفاده از این ماده باید گرفته شود چونکه ممکن قطرات پاشیده شده آن سبب صدمات به جلد و چشمان گردیده و کف، و ذرات آن مشکلات تنفسی را بار آورد. اضافه کردن سرکه بی رنگ به بلیچ حتی ترکیب ضد عفونی کننده قویتری را بوجود میآورد.

چگونه یک بلیچ غیر عفونی کننده 5٪ را بسازیم؟

اگر بر روی محلول نوشته است: این مقدار را علاوه کنید؟

یاد داشت : محلول وایتکس بازاری همان بلیچ یا کلورین 5٪ است.

اگر یک پیمانه سرکه به یک پیمانه بلیچ اضافه کنید، خاصیت ضد میکروبی آن بیشتر میشود. اما این محلول خطرناکتر است، و مقدار ساخته شده نباید بیشتر از مقدار مصرف یکروز باشد. اگر در فردای آنروز استفاده شوند، اکثر خاصیت خود را از دست میدهد. (برای خلاص شدن از شر بلیچ استفاده شده، به صفحه 439 نگاه کنید).

استفاده از سطل بلیچ:

سطل حاوی محلول بلیچ را در هر جا ایکه زباله های متن وجود دارد، از قبیل: بنداژها، کامپرس های پنبه ای، دستکش ها ویا خریطه های خون، نگهداری نمایید. اگر روزانه مقدار زیادی زباله و مواد زاید بوجود میآید، محلول بلیچ را هر روز و در صورت امکان در هر شیفت کاری بمقدار ضرورت تهیه نمایید. ممکن است یک سطل برای اشیای ایکه دور انداخته میشود و یک سطل دیگر برای غیر عفونی ساختن وسایلی بسازید که دوباره میتوانند مورد استفاده قرار گیرند. وسایلی را که دوباره استفاده نخواهند شد، مثل: دستکش ها، سرنجهها، بوتل های سیروم، تیوبها وغیره، را ابتدا به قطعات کوچکتري تقسیم نموده و بعد در داخل ظرف یا سطل بلیچ قرار دهید. ظرف همیشه باید حاوی مقدار کافی مایع باشید تا تمام اشیای انداخته شده در داخل آن غرق گردد. اشیای انداخته شده در ظرف زودتر از ده دقیقه نباید خارج ساخته شود. ظرف باید بصورت محکم سر بسته نگهداری شود تا از ریختن محلول جلوگیری شده و بصورت قوی تعقیم کرده بتواند، درغیرصورت کلورین موجود در محلول بزودی فرار کرده ومایع بی خاصیت میگردد.

چگونه یک سطل محلول بلیچ تهیه گردد؟

یک راه برای غیر عفونی ساختن اشیاء با بلیچ عبارت از استفاده از سطل بلیچ است. این سطل حاوی دو جزء میباشد: سطل یا ظرف خارجی که حاوی خود مایع بلیچ است، و ظرف داخلی که بشکل یک جالی که حاوی سوراخ های متعدد است واشیای مورد هدف جهت غیر عفونی شدن در آن قرار میگیرند. این ظرف باید حتما دارای سرپوش محکم و مناسبی نیز باشد. برای تهیه سطح محلول بلیچ باید: یک محلول 5٪ بلیچ را آماده نایید (به بالا نگاه کنید)، و سپس ظرف اصلی یا خارجی را تا حدود نصف پر کنید. سپس ظرف داخلی را که حاوی اشیاء غیر معقم است و بشکل جالی ایست داخل ظرف اول قرار میدهیم، بشکلی که ظرف دوم شناور نشده و مایع از منافذ داخل شده و زباله ها را کاملا مغطوس کند.

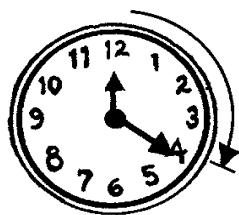
مهم: بلیچ هیچگاه با مواد کیمیای دیگر مخلوط نگردد، علی الخصوص امونیا. ترکیب امونیا با بلیچ سبب بوجود آمدن گاز زهری (امونیم کلوراید $\text{NH}_3 \text{ Cl}$) شده که تنفس آن باعث مرگ، و حرارت تولید شده سبب انفجار گردیده میتواند. همیشه بعد از استفاده از بلیچ دست های خود را بشوئید.

لباس شویی

در گذشته تعداد زیادی از شفاخانه برای غیر منتن ساختن شیت ها از کاربولیک اسید استفاده میکردند. این طریقه فقط در مواردی ضروری است که شیت های مریضان سوختگی باید معقم شوند. برای تعقیم تکه باب و روجائی ها میتوان آنها را داخل محلول بلیچ بمدت 10 دقیقه قرار داد و سپس با آب داغ و صابون شست. برای بیرون کردن لباس ها از محلول بلیچ از دستکش استفاده کنید.

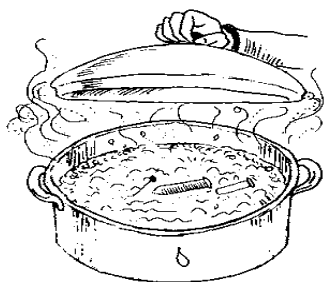
غیر عفونی ساختن بوسیله حرارت

شماری از مراکز صحی از اتوکلف ها و مایکروویف ها (ببینید به صفحه 433) برای معقم کردن سرنج ها و دیگر وسایل طبی استفاده میکنند. اگر شما دسترسی به اتوکلف ها و مایکروویف ها ندارید، در عوض میتوانید از روشهای بخار دادن، جوش دادن و بخار تحت فشار برای حد اقل 20 دقیقه استفاده نمایید. اشیاییکه قابلیت استفاده دوباره را ندارند باید با وسایل قابل بازیافت یکجا غیر عفونی نگردند، زیرا پاک نگهداشتن وسایل ایکه مجددا بکار گرفته میشوند و جدا سازی آنها از زباله ها مشکل خواهد بود. باید در هنگام قطعه قطعه کردن وسایلی از قبیل کتیر ها، خریطه های سیرم، تیوپها و بنداژهای بزرگ، از ماسک و دستکش استفاده نمایید تا مصئون بمانید.

چگونه باید مطمئن شد که وسایل غیر عفونی شده اند

در صورت استفاده از روش جوش دادن، استفاده از بخار یا بخار تحت فشار از زمان به جوش آمدن آب در ظرفیکه وسایل در آن قرار دارند، ساعت را قید نمایید. بگذارید تا به مدت 20 دقیقه آب درین درجه حرارت بماند و همچنان هیچ گونه وسیله دیگری را در داخل ظرف آب جوش یا بخار قرار ندهید. بعد از سپری شدن این مدت میتوانید منبع حرارت را خاموش نموده و بگذارید سرد شود. وسایل ایرا که دوباره استفاده خواهند شد با دستکش های معقم از ظرف بیرون نموده، و سپس فوراً داخل یک محفظه معقم قرار دهید و سرپوش آنها ببندید. آب باقی مانده را میتوانید در یک راهرو یا مجرای آب رها کنید.

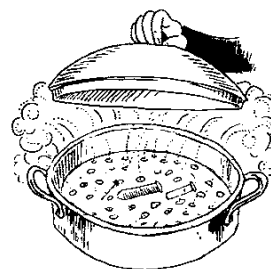

جوش دادن:

ازین روش برای غیر عفونی کردن فلزات، وسایل رابری، پلاستیکی و تکه باب استفاده شده میتواند. بعد از شستن و چرک گیری این تجهیزات را داخل ظرف قرار داده و بالای شان آب بریزید. سپس آب را حرارت دهید تا بجوشد و در حالت جوش به مدت 20 دقیقه کامل بماند.

بخار دادن:

این طریقه برای غیر عفونی سازی دستکش ها، ماسک ها و اشیایی که از فلزات و پلاستیک ساخته میشوند کار برد دارد. احتیاج به آن نیست که تمام ظرف پر از آب گردد، فقط آنمقداری باشد که بتواند جریان ممتد بخار را برای بیست دقیقه ایجاد نماید. سرپوش ظرف حتما مناسب باشد تا از فرار بخار جلوگیری کند.

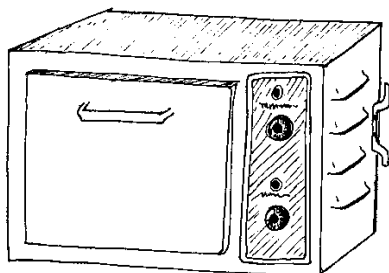
بخار تحت فشار

این شکل برای پاک سازی فلز، رابر، پلاستیک و تکه استفاده میشود. ابتدا وسایل مورد نظر را شسته و سپس داخل دیگ بخار فشاری قرار میدهیم. سرپوش را محکم کرده و سپس جریان حرارت برقرار میشود. هنگامیکه بجوش بیاید، بمدت حد اقل 20 دقیقه در فشار پانزده تا بیست پوند باید نگهداری شوند.

اتوکلف

ماشین کوچکیست که به غیر عفونی کردن وسایل با استفاده از حرارت بخار و فشار میپردازد. ازینوسيله برای سالیان متمادی درجهت پاک کردن تجهیزات طبی استفاده شده است. گرچه امروزه برای غیر منتن کردن زباله ها نیز استفاده میشود. این بهتر خواهد بود که دو اتوکلف جداگانه استفاده شود: یکی برای غیر منتن کردن زباله ها و دیگری برای وسایلی که دوباره قابل استفاده اند. مراکز کوچکتر ایکه مقدار زیادی زباله تولید نمیکنند، میتوانند از وسایل ارزانتری از قبیل دیگ بخار فشار دار استفاده کنند. همچنان در جاهاییکه برق نیست میتوان از اتوکلف های که از باطری های آفتابی استفاده میکنند یا از منبع گازی یا ذغال کار گرفت.

مایکروویف

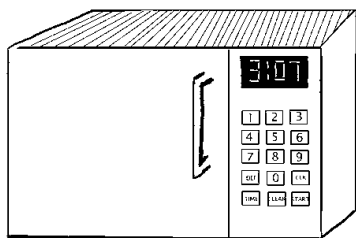
این ماشین ها رطوبت یا آب موجود در ترکیب اشیاء را حرارت میدهد. حرارت و مقدار زمانی که این وسایل داخل مایکروویف قرار دارند جمعا سبب غیر عفونی شدن آنها میگردد. چون این ماشین مقدار های متفاوت از انرژی را هنگام حرارت دادن استفاده میکند، به همین خاطر در هنگام کار با آنها احتیاط شود. برای مطمئن شدن ازینکه وسایل بمقدار کافی غیر عفونی شده اند:

1. زباله ها را در داخل یک ظرف غیر فلزی با مقدار کافی آب قرار دهید.
2. یک سرپوش نه چندان محکم را بر سر ظرف قرار دهید تا مقدار تبخیر آب را در جریان حرارت دادن کاهش دهد.
3. ظرف را داخل مایکروویف قرار داده و بمدت حد اقل بیست دقیقه حرارت دهید.
4. ظرف را بگذارید تا خود سرد شود. هرگونه مایعی را که در داخل مایکروویف قرار دارد دور کنید (نگاه کنید به صفحه 439). شما می توانید آب را در داخل دستشو یا راهرو آب خالی کنید.

مهم: هرگز وسایل فلزی را داخل مایکروویف قرار ندهید، زیرا میتواند ماشین را خراب کند.

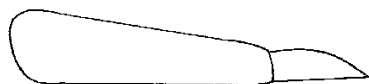
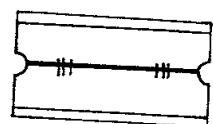
بعد از غیر عفونی کردن

صرف نظر ازینکه از چی طریقی اشیای مورد نظر را غیر عفونی کرده اید (کیمیای یا حرارتی)، اشیایی غیر عفونی شده باید بصورت مستقیم و فوری بعد غیر عفونی شدن در یک خریطه ذخیره شده و یا دفع شود. مواد باطله و زباله را از مریضان دور نگهداشته و مطمئن سازید که زباله های ملوث با میکروب با زباله های غیر عفونی شده مخلوط نگردد.

جمع آوری و ازبین بردن اشیای تیز و برنده

تعداد زیادی از مشکلات صحت ناشی از تماس با زباله های تیز و برنده است. سوزن ها ، اهر های قطع کننده آمپول ، کارد های جراحی و غیره میتوانند سبب جراحت و انتان گردند، بهمین واسطه باید با احتیاط زیادی با آنها برخورد گردد. این اشیاء در خارج ساحات طبی میتوانند سبب صدمه به مردمان عادی و کسانیکه اشغال هارا بازیابی و جمع آوری میکنند، شوند.

برای کاهش دادن خطر این وسایل، فقط در مواردی از زرقیات استفاده کنید که احتیاج مبرم به آنهاست (برای اطلاع بیشتر درمورد زمان ضرورت زرقیات وعدم ضرورت به آنها، به کتاب **آنجا که داکتر نیست** ، صفحه 65 تا به 74 مراجعه کنید).

دفع نمودن بی خطر سوزن ها و سرنجها

بعد از انجام زرقیات، سوزن ها بصورت فوری از پیچکاری مربوطه دور شده و در داخل بکس مخصوص وسایل تیز قرار داده شود. کوشش برای قرار دادن دوباره سوزن در سرپوش آن خطرناک است و باید بصورت جد از آن اجتناب ورزید. اگر از پیچکاری دوباره قابل بازیافت استفاده میکنید، سوزن آنها همیشه در جاییکه استفاده کرده اید دور نمایید. روش های زیادی برای دور کردن سوزن از سرنج ها وجود دارد . در همه روش ها باید:

- از یک دست استفاده شود ، تا از چسپیدن سوزن جلوگیری شود.
- سوزن داخل یک محفظه انداخته شود که قابلیت نفوذ از آنرا نداشته باشد.
- استفاده از آن برای کارکنان طبی آسان و راحت باشد.

چگونه یک بکس دارای سوراخ کلید مانند برای جمع آوری اشیای نوک تیز بسازیم

بکس دارای سوراخ کلید مانند یک بکس مخصوص فلزی است که دارای سوراخی است که یک انجام آن عریض است و بتدریج در نهایت دیگر تنگ میشود. شما میتوانید هم آنرا از بازار تهیه نموده و یا به یک فلزکار فرمایش ساخت آنرا بدهید. همچنان این بکس را میتوانید از قوطی های کافی ویا اشیای دیگر نیز تهیه کنید. آنچه مهم است که این بکس اجازه میدهد بدون آنکه دست به سوزن برده شود آنرا از سرنج جدا کنیم.

هرگاه کار شما با سرنج یکبار مصرف خلاص شد ، سوزن آنرا در جهت عریض شیار قرار داده و بجهت باریک آن بکشید.

سرنج بطرف بالا کشیده شود. سوزن به سادگی جدا شده و در داخل بکس می افتد. سرنج را نیز در داخل ظرف زباله

هرگاه بکس به مقدار 3/4 پر شد، سر آنرا با یک فیته محکم بسته کرده و آنرا داخل Safety Pit قرار ده

صفحه 439 ، چگونه ضایعات نوک تیز را دفن نمایید)

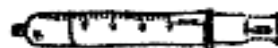
1

2

3

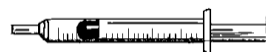
انواع سرنج ها

سرنج های Reusable میتوانند بصورت مکرر مورد استفاده قرار گیرند. این نوع سرنج ها

از نگاه اقتصادی به صرفه تر بوده و کمتر زباله تولید میکنند، اما در پهلوی آن باید اینها بصورت خیلی دقیق هر بار شسته و تعقیم گردد. هیچگاه این نوع سرنج ها را بدون آنکه قبلاً شسته و تعقیم شده باشند استفاده نکنید. در صورتیکه بصورت بخوبی ضد عفونی ساخته نشوند، مرض ایدز، هیپاتیت و دیگر امراض به آسانی از طریق سرنج های آلوده منتقل میشوند.

سرنج های یکبار مصرف یا Disposable طوری ساخته شده که بعد از یکبار مصرف

باید به همراه سوزن متصل با آن دور انداخته شود. بعضی از سرنج های یکبار مصرف را میشود از سوزن جدا کرده، در داخل ظرف جوشاند و یا بخار دارد و سپس چندین مرتبه استفاده نمود. این روش به هیچ صورت توصیه نمیشود، زیرا اگر سرنج و سوزن آن کاملاً غیر عفونی نشود، میتواند سبب انتشار امراض گردد.

سرنج های غیر فعال شونده Auto-disabled بعد از استفاده

بصورت اتومات قفل شده و دیگر قابل استفاده نیست. از آنجاییکه این سرنج ها با وجود غیر فعال شدن هنوز دارای سوزن میباشد که با سرنج نصب است بناءً میتواند در داخل یا خارج مرکز صحی سبب جروحات گردد. برای روش های بی خطر دفع سرنج ها، نگاه کنید به صفحات 438 تا 439.

مهم: هیچگاه یک سرنج یا سوزن را قبل از غیر عفونی کردن دوباره استفاده نکنید.

چگونه یک سرنج یا سوزن را غرض استفاده دوباره شسته و غیر عفونی کنیم

استفاده بیش از یکبار سوزن میتواند سبب انتقال اچ آی وی گردیده، مگر آنکه قبلاً بصورت درست شسته و غیر عفونی شده باشد. اگر هیچگاه دوباره استفاده نشود هنوز بهتر است. بعضی از جوامع ممکن منابع کافی نداشته باشند تا سرنج و سوزن ها را فقط برای یک بار استفاده نمایند. بهمین خاطر در این بخش معلوماتی را راجع به این موضوع گردهم آورده ایم تا رهنمودی برایشان باشد.

1 در دست های تان دستکش های ضخیم بپوشید تا دست هایتان از میکروب ها محافظه شوند.

2 با سوزن محلول 5% بلیچ را توسط سرنج کش کنید (صفحه 431) تا به مخزن اصلی سرنج برسد.

3 محلول را دوباره از طریق سوزن تخلیه نمایید.

4 این عملیه را چندین مرتبه تکرار کنید. بعداً همه چیز را چند مرتبه با آب پاک بشوئید.

5 تمام اجزای سرنج را از هم جدا کرده و در داخل دیگ بخار غیر عفونی نمایید. (صفحه 432)

ازبین بردن زباله های انتانی

جدول ذیل نشان میدهد که چگونه و چه وقت زباله ها ملوث با میکروب ها را در هر یک از مراکز صحی کوچک غیر عفونی نموده و از بین ببریم. بعضی از مراکز صحی ممکن نتوانند از همه این روش ها استفاده کنند، یا شاید روش های خاص خود را داشته باشند که بهتر از طرق ذکر شده ذیل اند. نکته مهم آنست که از سیستم های استفاده کنند که برای همه قابل فهم و استفاده بوده ، و مؤثراً از انتان جلوگیری کرده بتواند.

مهم: از همه قوانین لازم برای خلاص شدن از شر ضایعات مواظبت های صحی پیروی کنید.

اعضای بدن اعضای، انساج و پوست قطع شده	خون، مایعات بدن، مواد غایطه مایعات خونی، مایعات سکشن شده، مواد غایطه و دیگر مایعات آلوده بدن	اشیاییکه باخون و مایعات بدن آلوده شده اند بسته های خون، کیت های دیالیز، سرنج ها، دستکش ها، ماسک ها، بندازها	اشیاء نوک تیز سوزن ها، لانسیت ها، شیشه ها شکسته، کارد ها و غیره اشیای نوک تیز	→ جدا نمودن انواع زباله ها
		زباله ها را ریزه ریزه کرده و در داخل سطل بلیچ قرار دهید.	در داخل خریطه رنگه قرار دهید.	و یا
در داخل یک خریطه یا ظرف رنگه با سرپوش محکم قرار داده شوند	در داخل ظرف رنگ دار قرار دهید	در داخل خریطه رنگه قرار دهید.	در داخل ظرف مخصوص اشیاء نوک تیز قرار دهید	جدا نمودن ظرف های رنگه
وقتیکه 3/4 ظرف پر شد، آنرا ببندید	رأس آنرا به سرپوش محکم ببندید	سرپوش بسیار محکم روی سبد بلیچ بگذارید	وقتیکه به اندازه 3/4 خریطه رسید، سرش بسته شود	بستن ظرف مربوطه
آنرا در محوطه امن قرار داده، به آن چونه علاوه کرده وسر محوطه را با خاک ببندید	لباس محافظتی پوشیده، مایع بلیچ را به زباله ها اضافه وده دقیقه آنرا نگه میداریم	محتویات را برای مدت حد اقل ده دقیقه نگهدارید و سپس تخلیه کنید.	با استفاده از میتود حرارت دادن تعقیم کنید.	و یا تعقیم کردن یا دفن کردن زباله ها
بعد از پر شدن محوطه، آنرا با خاک و کانکریت بسته کنید.	ضایعات مایع را داخل لیچ پیت یا تانکر معقم یا جای امن دیگری قرار دهید.	محتویات پلاستیکی و رابری را میشود دوباره خشک نموده و استفاده کرد. بقیه را داخل محوطه امن بریزید.	آنرا داخل محوطه امن مدفون قرار دهید. وقتیکه محوطه پر شد، آنرا با خاک و کانکریت بپوشانید.	و یا شکل دفع نهایی
428 برای فهمیدن دفع اعضا بدن، و 439 برای دفع مصنوع زباله ها بخوانید.	428 برای فهمیدن دفع اعضا مایعات، و 439 برای دفع مصنوع زباله ها بخوانید.	به صفحات 429 تا 433 برای دانستن روش های تعقیم کردن بوسیله حرارت و مواد کیمیای، نظر کنید.	به 435 درباره ازبین بردن وسایل نوک تیز، و به 439 برای دفن اشیاء نوک تیز ببینید.	برای معلومات بیشتر

برنامه های معافیتی (واکسیناسیون)

قسمت زیادی از مردم در ممالک مختلف دنیا بوسیله پروگرام معافیتی، از امراضی از قبیل: تیتانوس، پولیو سرخکان و غیره وقایه بعمل میاید. این معافیت بوسیله گرفتن مقدار های معین مواد مخصوص معافیتی (که بنام واکسین نیز یاد میشوند) کسب شده است.

این برنامه های معافیتی بوسیله سازمان های بین المللی از قبیل سازمان صحی جهان، دفتر یونیسف، به همراه حکومت ها ملی و محلی، و بالآخره کمپنی های خصوصی که سازنده و فروشنده واکسین ها اند، چرخانده میشوند.

این پروگرام ها اکثرا پلان های خوبی برای

ازبین بردن و دفع زباله های تولید شده برنامه های خود ندارند. در تعدادی از موارد این پروسه ها ضایعات را بجا گذاشته و مسؤولیت اداره آنها به دوش جوامع دریافت کننده این خدمات میگذارند. اکثرا زباله ها ایکه بدین طریق تولید میشود، در کوره ها سوختانده شده که منجر به ایجاد مشکلات طبی متعدد برای جامعه و محیط میگردد.

برنامه های معافیتی میتوانند مسؤولیت ضایعات خود را بدوش بگیرند

با برنامه ریزی مؤثر و ایجاد تعاون، یک پروگرام معافیتی

میتواند بصورت بیخطری زباله های خود را از بین ببرد، بوسیله:

- استفاده از همان وسایط نقلیه که سپلای پروگرام معافیتی را انتقال میدهند، برای جابجایی ضایعات ایجاد شده. اگر برنامه معافیت شکل حوزوی باشد، میتواند مرکزی برای برخورد با زباله ایجاد کرده و یا ساحه ای را برای دفن مطمئن این اشغالها فراهم سازد.

- کمک به جوامع برای ایجاد سیستم دفع زباله های مواظبت های صحی، که بتواند حتی خیلی ها بعد از ختم برنامه معافیتی دوام نماید.

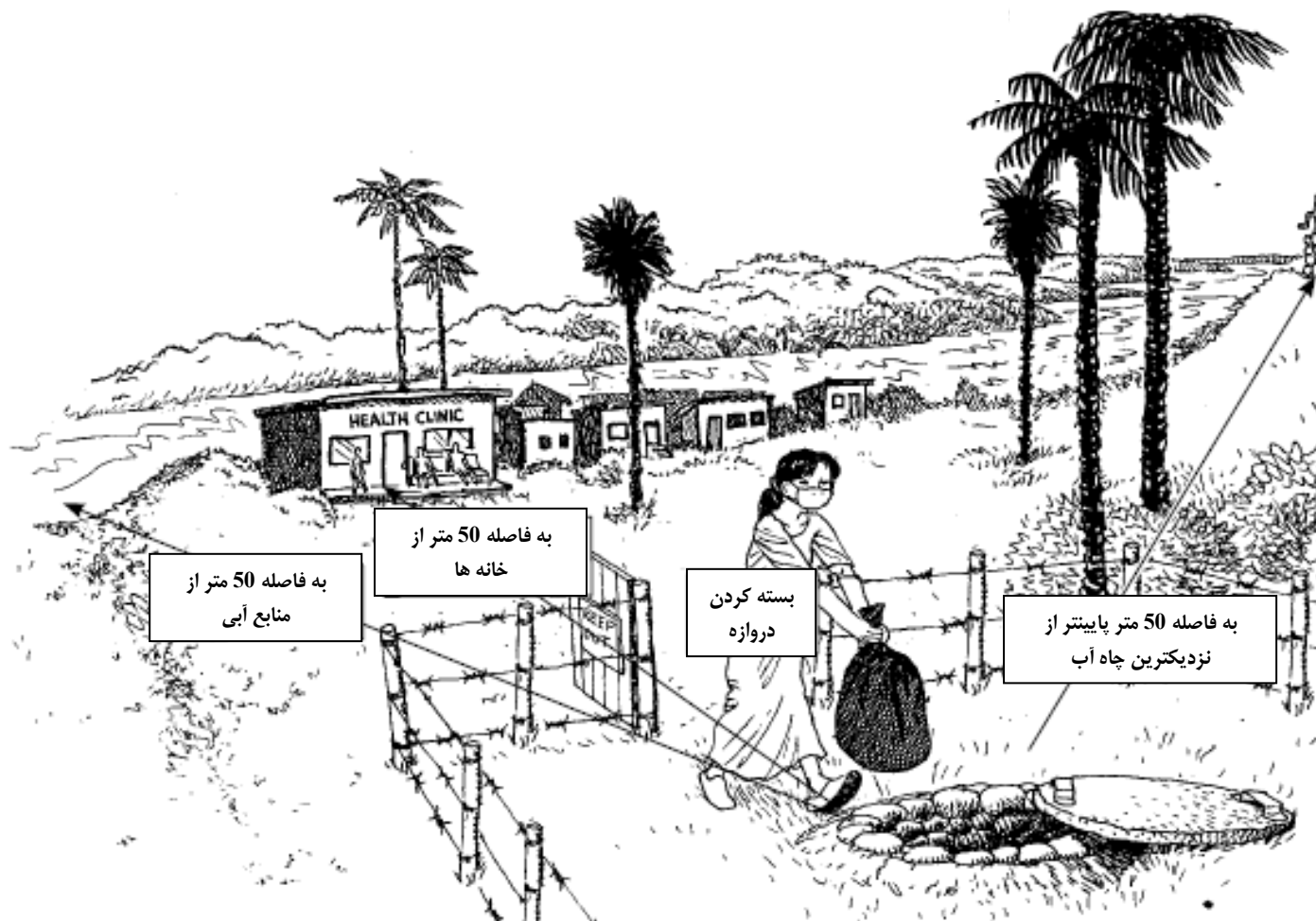
- استفاده از تکنالوجی های جدید، از قبیل تفنگچه های معافیتی که مقدار کمتر زباله ایجاد مینماید. زیرا از سوزن و سرنج استفاده نمی نمایند.

دفن زباله های مواظبت های صحی

استفاده از محل دفن برای خاک سپاری اشیاء نوک تیز، اعضای بدن و دواهای تاریخ گذشته، مفید است. در این محل ها هیچگاه اشیایی را دفن نکنید که میتوانند به کود تبدیل شوند (مثل بازمانده های غذایی)، میتوانند دوباره استفاده شوند (بعضی شیشه ها و مواد پلاستیکی) و یا بعد از تعقیم ممکن است در زباله دانی انداخته شوند (پلاستیک ها، تکه ها و بندازها). اگر مقداری از ضایعات جمع شده و زمین خالی وجود داشته باشد، میتوانید بعد از تعقیم بصورت امنی آنها را مدفون کنید. اگر نه، باید بفکر ایجاد محوطه تدفین (Burial Pit) در داخل مرکز صحی شده و اشیاء را در آنها مصوونانه به خاک سپرد. همیشه بهتر خواهد بود که اشیاء نوک تیز و سوزن ها بخاطر مصوونیت بهتر درینجا ها دفن گردند. بهترین شکل دفن ضایعات وقتی صورت میگیرد که کسانی که در ین پروسه شرکت دارند دانش و معلومات کافی در مورد کار خود داشته باشند.

چاه های امن دفن زباله

برای اینکه چاه های دفن زباله امن و بیخطر باشند، باید طوری انتخاب گردند که دورتر و پائین تر از چاهای محلی و آب های زیر زمینی بوده و حد اقل پنجاه متر فاصله آن از انهار (رودها)، جریانات آب، چشمه ها و دیگر منابع آبی باشد. کف این محل ها باید بوسیله گل و مواد سخت فرش گردد تا مانع نشست مایعات به آبهای زیرزمینی و اطراف گردد. این ساحات باید خوب نشانی شده و بوسیله موانع محافظت گردد تا از ورود حیوانات و انسانها جلوگیری بعمل آمده بتواند.

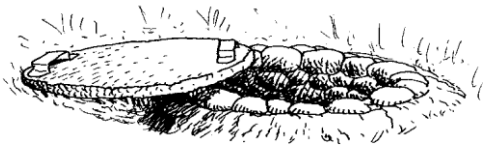

در تعیین محل وساخت چاه های دفن زباله قانون 50 متر مراعات کنید.

ایجاد یک چاه دفن زباله با سرپوش کانکریتی

اینگونه چاه ها فقط برای دفن زباله های انسانی استفاده میشود نه برای آشغالهای عادی

1 چاهی را به اندازه 1 الی 2 متر عرض و 2 تا 5 متر عمق حفر کنید. کف چاه حداقل یک و نیم متر از بلند ترین سطح آبهای زیر زمینی بلند تر باشد.

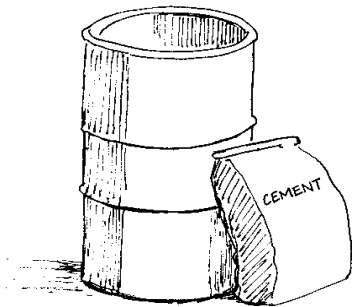
2 کف آنرا با گل رس یا Clay به ضخامت حداقل 30 سانتی متر بپوشانید.

3 در اطراف چاه حلقه خاکی را ایجاد نمایید تا از نفوذ آب بداخل آن جلوگیری شود.

4 مانعه (قفسه را) را در چهار اطراف چاه ایجاد نمایید تا از ورود اطفال و حیوانات جلوگیری بعمل آید.

هرباریکه زباله ها را در داخل حفره قرار میدهید، آنرا با ده سانتی متر گل یا چونه بپوشانید. این چونه باعث تعقیم زباله ها گردیده و آنرا از دسترس حیوانات نیز دور نگهدارد. هرگاه سطح ضایعات به نیم متری سر چاه رسید، چاه را با نیم متر گل پوشانیده و در آخر ده تا سی سانتی متر کانکریت را بالای آن بریزید.

چگونه اشیای نوک تیز را در داخل یک محفظه با کانکریت بسته و محکم نماییم

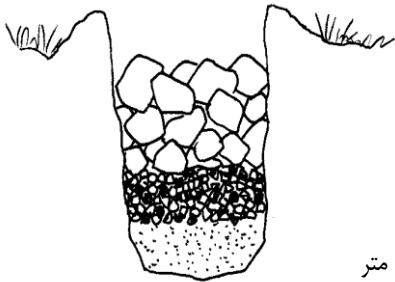

اشیای نوک تیز معقم شده و قوطی های حاوی وسایل تیز را داخل یک ظرف کلان فلزی مثل بیرل قرار دهید. هنگامیکه ظرفیت محفظه به انداز 3/4 پر گردید، مخلوطی متشکل از یک قسمت سمنت، یک قسمت چونه، چهار قسمت ریگ و 1/3 تا نیم قسمت آب را بسازید. ظرف را با این مخلوط پر کنید. چونه هم ماده تعقیم کننده بوده و هم از طرف دیگر سبب تسهیل نفوذ سمنت به داخل محفظه شده تا تمام زباله ها را بپوشاند. محفظه را بصورت محکم بسته و سپس آنرا در جای مطمئن دفن نمایید.

ازبین بردن زباله های مایع

بسیاری از مراکز صحی مایعاتی از قبیل بلیچ (کلورین)، آبهای ملوث و دیگر محلول ها را در داخل آبروها و دستشوهایی خود ریخته و دفع میکنند. این روش فقط در مواردی مطمئن است که این مجراها به کدام منبع آبی عام الأستفاده راه نداشته باشد. هر نوع مایع را قبل از دفع کردن با مقدار زیادی از آب بشویید. بهتر آنست که این نوع مایعات را در داخل یک Leach Pit بریزید. مواد کیمیای از قبیل گلو تاریل الدیهاید و فارم الدیهاید قبل از دفع با ید خنثی شده بعد دور ریخته شوند.

برای ساخت یک چاه زرداب یا Leach Pit مطمئن

در یک محل ایکه در مسیر سیل، نزدیک مجاری آب و چاه ها نباشد، یک چاه به عمق نیم متر تا یک متر حفر نمایید. در کف حفره یک لایه چند سانتی متری از ریده میده را بیاندازید. بعدا لایه دیگری از ریگ درشت را بالای آن به ارتفاع چند سانتی متر بیاندازید و همچنان یک لایه سنگ ها خورد در بالای آن. سرپوشی را بالای آن بگذارید تا از نفوذ آب باران به آن جلوگیری شود.

ازبین بردن مواد کیمیای زاید بصورت مطمئن

اکثر مراکز صحی، چه بزرگ یا کوچک، خواه نا خواه زباله های مواد کیمیای را تولید میکنند که باید از بین برده شود. مراکز بزرگتر هنوز مواد بیشتری از زباله های باقی مانده از ماشین های اکسری، کیموترایی ولابراتوار دارند. چگونگی دفع این مواد درین کتاب گنجانده نشده است زیرا که یک پروسه خیلی مغلق دارند. (برای معلومات بیشتر درین موارد، به منابع و کتاب های مربوطه مراجعه کنید)

مواد کیمیای ایکه برای شستشو و غیر عفونی کردن بکار میروند

بلیچ را میتوان رقیق وضعیف نموده و در داخل یک Leach Pit ریخت. (نگاه کنید به صفحه 439).

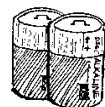
هایدروجن پراوکساید را میتوان بدون کدام مشکل خاصی از بین برد. این مایع را میشود بسادگی داخل سنگ آب و مجرای تشناب ریخته و دفع نمود. گلو تاریل الیدهاید و فارم الیدهاید موادی اند که سبب سرطان و مرگ میگردند. اگر مرکز شما ازین مواد استفاده مینماید، راه هائی وجود دارد که از شر این مواد خلاص شد. قبل از دفع گلو تاریک الیدهاید و فارم الیدهاید، یکمقدار کاستیک سودا (سودیم هایدروکساید) را علاوه نمایند تا تیزابیت یا (PH) آنها را تغییر دهد. سپس PH محلول ها را با ورق لیتموس Litmus یا پی اچ میتر اندازه نمایند. هنگامیکه PH به دوازده رسید، مواد را بمدت 8 ساعت درین وضعیت نگهدارید. سپس برای پایین آوردن آن به پی اچ خنثی یا (PH 7)، هایدروکلوریک اسید را اضافه کنید. اگر مرکز صحی شما چنین امکاناتی را برای خنثی کردن مواد متذکره ندارد، اصولاً از آنها استفاده ننماید. بعد از اتمام عملیه فوق میشود که مواد متذکره را در داخل محوطه امن دفع کنید.

کاربولیک اسید که برای پاک کردن شیت ها مورد استفاده قرار میگیرد، ممکن است مشکلات تنفسی و پوستی را ایجاد بنماید. کسانیکه با این ماده سروکار دارند، از عینک و ماسک مخصوص برای حفاظت استفاده نمایند. قبل از دفع آب ملوث، محلول سودیم هایدروکساید را به آن علاوه نموده و سپس آنرا در داخل Leach Pit بریزید.

سیماب

سیماب یک فلز مایع نقره فام بوده که در داخل ترمامیتر ها استفاده میشود. همچنان این عنصر در ترکیب دیگر تجهیزات طبی از قبیل: آله های قدیمی تر تعیین فشارخون، باطری ها چراغ ها مورد استعمال دارد. این فلز خیلی ها زهری بوده (نگاه شود به صفحه 338)، و تنفس حتی مقدار بسیار ناچیز آن میتواند صدمات شدیدی را به سیستم های عصبی، تنفسی و مغز بوجود آورده و حتی سبب نقایص ولادی گردد. سیماب را نمی توان بوسیله سوختاندن از بین برد. برعکس، سوختاندن آن سبب میشود که حتی به شکل مضرتر و خطرناکتری در آید.

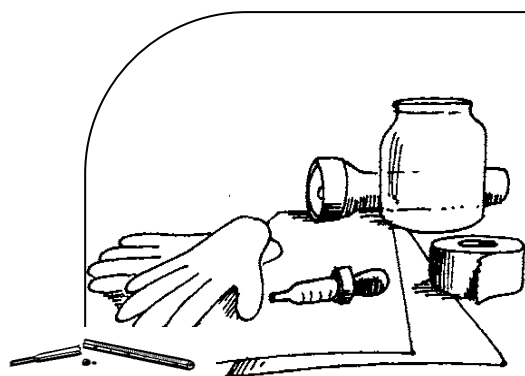

بهترین راه برای دفع شر این فلز، عبارت از استعمال کمتر تجهیزات حاوی این ماده است. اگر امکان دارد، از وسایلی استفاده کنید که سیماب را در داخل بسته فلزی نگهداری میکنند، تا در صورت بروز حادثه از نشت آن به وسایل چوبی از قبیل سطح میز و کف اطاق جلوگیری شود. استفاده از ترمامیتر های فاقد سیماب بهترین گزینه است، در صورتیکه در ساحات شما قابل دسترس باشد. (نگاه شود به منابع)

چگونه سیماب ریخته شده را پاک کنیم

هنگامیکه یک وسیله حاوی سیماب بشکند، فلز مذکور بشکل قطرات کوچکی به اطراف پخش میگردد. تمامی اطفال، بزرگسالان و حیوانات را از ساحه دور نموده، تمامی وسایل گرم کن و بادپکه ها را خاموش نموده، وکلکین ها را برای وارد شدن هوای تازه باز نمایید. برای نظافت و جمع آوری زباله بوجود آمده، شما نیاز به دستکش، قطره چکان، دوتا کاغذ سخت یا کارت بورد (کارتن)، دو بسته پلاستیکی، چسپ، چراغ قوه ظرف شیشه ای که حاوی آب باشد دارید.

برای جمع آوری بی خطر سیماب باید:

- 1 هیچگاه به سیماب دست نزنید. همیشه در وکلکین را باز نگهدارید.
- 2 ساعت و جواهرات را از نزدیک آن دور کنید. سیماب به فلزات دیگر میچسبد
- 3 یک چراغ دستی را بالای ساحه ایکه سیماب ریخته روشن کنید تا ذرات سیماب را آسانتر ببینید، حتی در روشنی روز
- 4 دستکش های مقاوم به مواد کیمیای را بپوشید. اگر در دسترس نباشد، دو دستکش لاتکس را روی هم بپوشید.
- 5 دو قطعه کاغذ کارک یا کاغذ کارتن را گرفته و سیماب را در یک نقطه کوچک جمع آوری کنید.
- 6 با استفاده از قطره چکان، سیماب را جمع آوری و در داخل بوتل آب بیانیدازید.
- 7 مقدار باقیمانده را که توسط قطره چکان قابل جمع آوری نیست، با چسپ فите ای بردارید.
- 8 تمام کارتن ها، کارت ها، قطره چکان و چسپ فите ای را که سیماب با آن جمع آوری شده، داخل یک خریطه پلاستیکی کنید.
- 9 خریطه پلاستیکی را با جمله "ضایعات سیماب" نشانی کرده، داخل یک بوتل نموده و بالای آن آب بریزید.
- 10 سرپوش بوتل را بصورت محکم بسته و آنرا داخل یک خریطه پلاستیکی دیگری بنمایید.
- 11 این بسته را به عنوان زباله یا ضایعه زهری دور نمایید (نگاه کنید به صفحه 410)

انتی بیوتیک ها و سایر ادویه

ادویه کهنه و خراب اشکال دیگری از زباله هائی اند که باید بصورت مصوون از بین برده شوند. خلاص شدن از شر انتی بیوتیک و سایر ادویه به معنی دور نگهداشتن آنها از منابع آب و مردم ایست که با زباله ها سروکار دارند. بدبختانه، مراکز صحی، کمپنی های ادویه سازی و دواخانه ها بصورت غیر مطمئن این نوع ادویه را دفع میکنند، اغلبا با انداختن آنها در محوطه های سرباز و قابل دسترسو مجاری آب. این انتی بیوتیک ها وقتی داخل یک محیط آزاد شوند، میتوانند سبب بوجود آمدن مقاومت در مقابل این نوع ادویه در حیوانات ، انسانها و حتی اجرام مرضی ای گردد که با ایشان در تماس آمده اند. این بدان معنی است که مردم ایکه بعدا با این اجرام مرضی آلوده شوند ، مقاومت دواایی در مقابل انتی بیوتیک ها نشان خواهند داد.

انتی بیوتیک های کمتری بخريد و مصرف نماييد

انتی بیوتیک ها را در مواردی مصرف ننماید که سبب تداوی مریض شده نتوانند. (برای معلومات بیشتر در مورد استفاده از انتی بیوتیک ها مراجعه کنید به "انجا که داکتر نیست" ، صفحات 55 تا 58 . و کمک به کارکنان صحی برای آموزش، فصل 19). اگر مرکز صحی شما انتی بیوتیک ها را مطابق به مصرف خویش خریداری نماید، زباله کمتری از سبب ادویه تاریخ گذشته تولید خواهد شد.

ادویه تاریخ گذشته را به تولید کننده آن برگردانید

کمپنی های دوا سازی ، تجهیزاتی را در اختیار دارند که می توان با آنها ادویه تاریخ گذشته را بصورت مصوونی از بین برد. اما اگر شما توانائی بر گرداندن ادویه را به کمپنی دواسازی ندارید، راه های وجود دارند که میتوان این ادویه را بصورت بی خطری از بین برد.

چگونه ادویه را بصورت مصوونی از بین برد

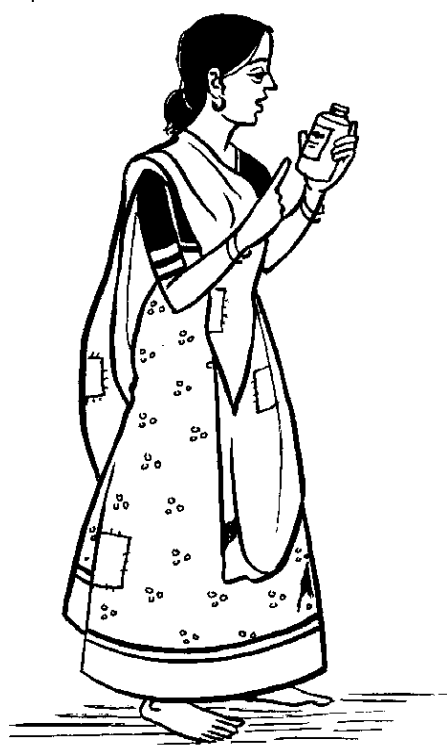
1 دستکش ها ، عینک های محافظتی، و ماسک های خاک گیر را بپوشید

2 تابلیت ها را میده نمایید

3 تابلیت های میده شده را با سممت مخلوط نمایید.

4 آب را اضافه نموده و کتلات ویا توپهای جامدی از آنها بسازید.

5 کتلات یا کرات بوجود آمده را در داخل یک چاه زباله سرپوشیده دفن نمایید.

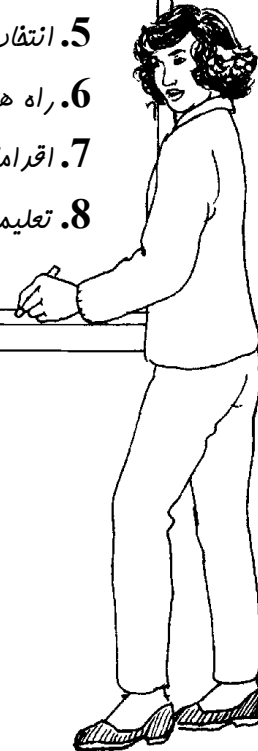

بررسی پروسه از بین بردن زباله های مواظبت های صحی

ارزیابی و بررسی جریان تولید، مدیریت و از بین بردن ضایعات طبی به همه کارکنان مرکز صحی کمک میکند تا طریقه های بهتر و مطمئن تر اجراء را پیدا کنند. این بررسی کمک میکند تا مشکلات موجود در سر راه تولید و برخورد با این مواد دریافت شده وحل گردند.

قدمه های جریان بررسی جمع آوری ضایعات مواظبت های صحی

1. برای دریافت مشکلات و تبادل افکار، با تمام کارکنان مرکز صحی جلساتی داشته باشید.
2. تمام مواد موجود در داخل بخش فارمسی و دیپو را لست نمایید.
3. یک نقشه از مرکز صحی بسازید.
4. در میان مرکز خود قدم زده و مشکلات موجوده را یادداشت نمایید.
5. انتقاب های مفتلفی را که در رابطه با ازبین بردن ضایعات وجود دارد بررسی کنید.
6. راه های مفتلف جمع آوری واز بین بردن زباله ها را، چه در مرکز صحی یا جامعه، بیاموزید.
7. اقدامات لازمه را اتخاذ نمایید.
8. تعلیمات منظمی را برای خود و دیگران در خواصل متکرر فراهم آورید

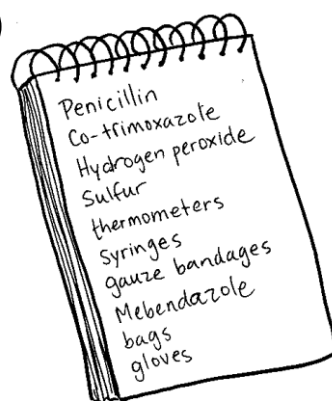
1 برای دریافت مشکلات و تبادل افکار، با تمام

کارمندان مرکز صحی جلساتی برگزار کنید

تمام افراد مشغول به وظیفه در مرکز شما، باید درین پروسه مشارکت داشته باشند. داکتران، نرس ها، جمع کننده گان زباله و صفا کاران ممکن است نظرات مختلف و متفاوت درمورد اینکه این ضایعات کجا تولید شده و مشکل برخورد با آن چیست، داشته باشند.

2 تمام مواد موجود را در داخل بخش فارمسی و اطاق دیپو یا اتاق توزیع لیست نمایید.

چون اکثر موادی که مورد بحث اند، درین محلات نگهداری میگردند، ارزیابی خود را ابتدا ازینجا ها با لیست نمودن اشیای موجود شروع نمایید. با نظر انداختن به لیست بوجود آمده، سؤال شود که هر یک چه نوع زباله ای را تولید نموده و به چه مقدار مضر واقع خواهد شد. آیا ماده یا جنس مورد نظر را میشود با یک محصول کم خطر تری تعویض نمود؟ آیا راه دارد که مواد کیمیای کمتر مورد استفاده قرار گیرد؟ آیا مرکز استطاعت آنرا دارد که پلاستیک، محصولات سیماب دار و اشیای مضر کمتری را استفاده نماید؟

3 یک نقشه از مرکز صحی بسازید.

تمام اطاق ها، دروازه ها و کلکین ها را نشانی کرده و یادداشت کنید که هر کدام برای چه منظور مورد استفاده قرار میگیرند. با استفاده از رنگ های متفاوت، نشانی کنید که کجا زباله ها تولید شده، کجا نگهداری شده و قبل از انتقال با وسایل ترانسپورتی الی محل دفن، در کدام محل انبار میگردد. این نقشه با ارزیابی و جستجو های بیشتر قابلیت تغییر خوردن را دارد. تغییرات جدید بوجود آمده را شما میتوانید در داخل نقشه ثبت نمایید. محل های قرارگیری ظروف جمع آوری زباله را بصورت خاصی نشانی نمایید.

4

در میان مرکز صبحی قدم زده و مشکلات موجوده را یادداشت نمایید.

به همه نقاطی که ضایعات وزباله ها را تولید مینمایند بروید. به ظروف ایکه در آن زباله ها جمع می شوند نگاه کرده و ببینید که چگونه زباله های و مواد باطله را تولید می نمایند. این کار را چندین مرتبه در طول هفته های متعدد تکرار کرده و حتی درعین روز بیشتر از یک مرتبه بررسی نمایید. این بخاطر آنست که میتوانید جریان مدیریت ضایعات را در شرایط متفاوتی دیده و از طرز کار آن آگاه شوید. این جستجو و ارزیابی را با همراهی اشخاص متفاوتی انجام دهید. زیرا ممکن است افراد صفاکار و جمع کننده گان زباله، برای انجام هرچه بهتر این امور، افکار بمراتب بهتر و کارآمدتری نسبت به داکتران و نرس ها داشته باشند.

بهترین راه حفاظت در مقابل اشیای تیز آنست که آنها را مستقیماً بعد از استفاده داخل یک محفظهٔ سر بسته ببنداریم.

بهترین راه حفاظت در مقابل اشیای تیز آنست که آنها را در داخل یک بکس مقاوم ببنداریم که سوراخ نشود.

بهترین راه حفاظت از من در مقابل اشیای نوک تیز آنست که زرقیات را نرسها انجام دهند.

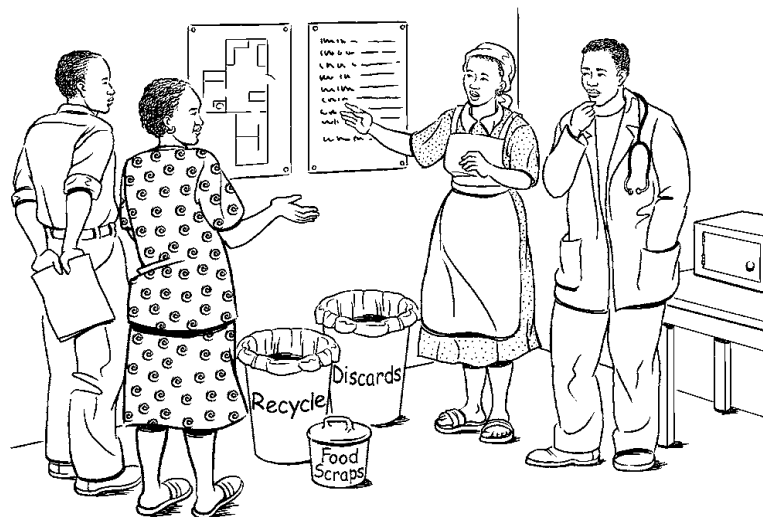
برای اینکه زباله ها خوب مدیریت شوند، لازم است همانطوریکه در مورد خود می اندیشیم، راجع به دیگران نیز فکر کنیم.

انتخاب های مختلفی را که در رابطه با از بین بردن زباله ها وجود دارد بررسی کنید.

5

بعد از انجام چندین بازدید از مرکز صبحی، یک مباحثه گروهی را به همراه کارکنان مرکز برای بررسی و یافتن راه حل ها دایر کنید. همه راه حل ها لزوماً گران قیمت و تکنیکی نخواهند بود. اکثر پیشنهادات ممکن است تنها نیاز به اداره بهتر، همکاری و تعهد داشته باشند. پلان خود را طوری تنظیم نمایید که ابتدا از خطرناکترین ضایعات شروع نمایید: اشیای نوک تیز، بعداً مواد کیمیای، خون و مایعات دیگر بدن، ادویه و غیره. هدف اصلی آنست که تمام سیستم را بهبود بدهیم، نه فقط یک بخش را.

6

راه های مختلف جمع آوری و از بین بردن زباله ها را بیاموزید.

تعقیب کنید که چگونه و کجا زباله ها تولید، در کجا نگهداری و به چه محلی بعد از خارج ساختن مرکز صحتی انتقال داده میشود. آیا زباله ها بصورت منظمی جمع آوری میگردند؟ چگونه جمع آوری میگردند؟ آیا جمع کننده گان دارای کفش، دستکش و لباس محافظتی هستند یا نه؟ آیا در ظروف و کانتینر های مصوونی انتقال داده میشوند؟

جمع کننده گان زباله ها، اکثرا محصولات خود را به کهنه فروش ها میدهند. این نوع معاملات هم میتواند خطرناک باشد یا نباشد. این موضوع ارتباط دارد به اینکه آیا زباله از هم جدا شده ضد عفونی شده اند یا نه. آیا جمع کننده گان زباله، محصولات قابل بازیافت را بصورت محفوظ جدا میکنند؟ آیا راهی وجود دارد تا کار کسانی را که امور زندگی خود را ازین طریق پیش میبرند آسانتر و مصوونتر نمود؟

آیا ضایعات به یک محل دفن انتقال می یابند یا در داخل یک داش یا Incinerator سوزانده میشوند؟ برای فهمیدن این مطلب، به محل از بین بردن زباله ها مراجعه نمایید. آیا محصولات از یکدیگر جدا سازی میشوند یا با ضایعات خطرناکتر بصورت مخلوط وجود دارند؟ آیا کدام خطری صحت جامعه را تهدید مینماید، مثلا : جروحات و امراض بوجود آمده در اثر تماس با اشیای نوک تیز.

7

اقدامات لازمه را اتخاذ نمایید.

هر نوع اقدامی که در مرکز صحتی اتخاذ گردد، در نهایت بالای صحت تمامی اشخاص شامل در جامعه تأثیرات خود را خواهد گذاشت. برداشتن حتی چند قدم کوچک برای مصوونتر کردن سیستم جمع آوری زباله ها، خطر ضرر رسانی به جامعه را بطور قابل ملاحظه یی کاهش خواهد داد. کدام نوع تدبیر را همین حالا مرکز صحتی برای بهبود پروسه میتواند اتخاذ نماید؟ مرکز صحتی چه کاری را میتواند با ضایعات انجام دهد که از مرکز صحتی خارج شده و در یک محل مدفون و یا در کوره یا Incinerator سوختانده میشود؟

8

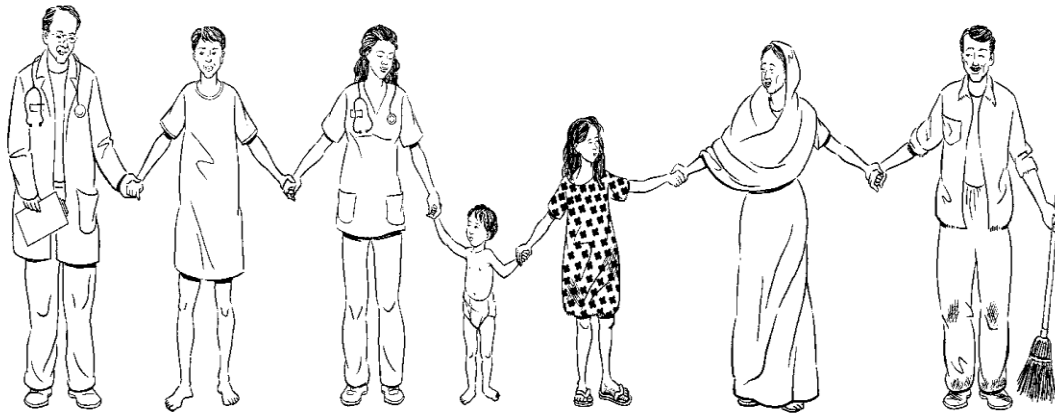
تعلیمات منظمی را برای خود و دیگران در فواصل مکرر فراهم آورید.

درجه موفقیت اقدامات اتخاذ شده ارتباط واضحی به آموزش مداوم و پیگیری کسانی که دارد که در قسمت مدیریت و تولید زباله های مواظبت های صحتی سهم دارند. هرگاه برای مدتی کدام اتفاقی نیافتد، ممکن است تدابیر گرفته شده به آسانی نادیده گرفته شوند. انجام بررسی و ارزیابی های منظم در هر سال در جریان پروسه، به همه یاد آوری خواهد کرد که احتیاط نمودن چقدر با اهمیت است.

راه حل های جامعه

بعضی از سیستم های جمع آوری، مدیریت، نگهداری، انتقال و از بین بردن زباله گرانتر از آنند که مراکز صحی از پی مخارج آن بر آیند. اما اگر چند مرکز صحی که در یک حوزه قرار دارند، منابع خویش را به اشتراک بگذارند تا یک سیستم جامع تر و امن تر را برای مدیریت ضایعات بسازند، این راه حل بهتریست نسبت به آنکه هرکدام بصورت جداگانه به این امور بپردازند. و اگر ایشان سیستم خریداری محصولات شان را هماهنگ نمایند، بهتر قادر خواهند بود تا تهیه کنندگان را تحت فشار قرار دهند و مواد را فرمایش دهند و خریداری کنند که کمتر زباله خطرناک از خود بجا میگذارند.

اگر مرکز شما دارای اتوکلف و محل محافظه شده برای دفن زباله ها نیست، میتوانید زباله ها را از هم جدا کرده، و سپس آنها را غیر عفونی کرده و در داخل محفظه های سر بسته به مراکز دیگری که دارای محوطه امن یا چاه برای دفن اند، انتقال دهید. میتوان یک سیستم مشترک جمع آوری، انتقال و از بین بردن اشیای نوک تیز را برای چندین مرکز صحی در یک حوزه شهری یا روستایی بوجود آورد. اگر سیستم انتقال زباله های شهری موجود باشد، میتوانید محصولات معقم را به کارمندان این سیستم بسپارید تا به محل های خاص دفن انتقال یابند، درحالیکه زباله های زهری را باید به محل های خاص زباله های زهری انتقال داد (در صورتیکه وجود داشته باشد). اگر چنین شکل انتقالی موجود نباشد، باید به سیستم جابجا نمودن زباله های جامد محلی توجه کرد (نگاه کنید به فصل 18). اینکه از چه نوع روشی برای مرکز صحی خویش میخواهید استفاده کنید، ارتباط دارد به مقدار منابع موجود و طرقی که بیشترین کار آیی را برای شما دارد.

هر طرز عمل ای که در یک مرکز صحی انتخاب میشود، بالاخره همه افراد جامعه را متأثر میکند.